

2) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie 1.,

czy przepisy art. 2 punkt 1) dyrektywy 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (wersja przekształcona) należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie takiemu rozumieniu przepisu art. 71 i następne ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami i art. 238 k.c., które w przypadku pobieranie opłat rocznych za użytkowanie wieczyste przez Skarb Państwa od podmiotów, które prowadzą działalność gospodarczą, ale nie były pierwotnymi podmiotami, na rzecz których Skarb Państwa ustanowił prawo użytkowania wieczystego, tylko nabyły to prawo od innych użytkowników wieczystych, nie wchodzi w zakres pojęcia transakcji handlowej i organu publicznego w rozumieniu art. 2 punkt 1) i 2) ww. dyrektywy i art. 2 i 4 punkt 1) ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych ewentualnie, że taka działalność nie jest objęty zakresem regulacji ww. dyrektywy i ustawy?

3) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie 1 i 2,

czy przepisy art. 12 ust. 4 dyrektywy 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (wersja przekształcona) oraz art. 6 ust. 3 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/35/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie takiemu rozumieniu art. 15 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 12 ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. o terminie zapłaty w transakcjach handlowych, które wyłączają możliwość stosowania zapisów ww. dyrektywy i implementującej ją ustawy w stosunku do umów o sprzedaży prawa użytkowania wieczystego aktualnemu użytkownikowi wieczystemu, który jest zobowiązany do uiszczenia opłaty rocznej, zawartych po 28 kwietnia 2013 r. i 1 stycznia 2004 r., w przypadku gdy pierwotne oddanie gruntu w użytkowanie wieczyste przez Skarb Państwa innemu podmiotowi nastąpiło przed 28 kwietnia 2013 r. i 1 stycznia 2004 r.?

(¹) Dz. U. 2011, L 48, s. 1

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 8 lipca 2020 r. w sprawie T-328/19,
Scorify / EUIPO – Scor (SCORIFY), wniesione w dniu 8 września 2020 r. przez Scorify UAB**

(Sprawa C-418/20 P)

(2021/C 28/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Scorify UAB (przedstawiciel: V. Viešūnaitė, advokatė)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Scor SE

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2020 r. Trybunał (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącego odwołanie własnymi kosztami.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 28 września 2020 r. – Admiral Gaming Network Srl / Agenzia delle Dogane e dei Monopoli,
Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidente del Consiglio dei Ministri**

(Sprawa C-475/20)

(2021/C 28/16)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Admiral Gaming Network Srl

Strona pozwana: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidente del Consiglio dei Ministri

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wprowadzenie przepisu takiego jak przepis zawarty w art. 1 ust. 649 ustawy 190/14, który obniża prowizje i opłaty w odniesieniu do konkretnej i ograniczonej kategorii podmiotów, a mianowicie podmiotów zarządzających gry rozgrywane na automatach do gier, a nie w odniesieniu do wszystkich podmiotów sektora gier jest zgodne z wykonywaniem swobody przedsiębiorczości zagwarantowanej w art. 49 TFEU i z korzystaniem swobody świadczenia usług zagwarantowanej w art. 56 TFUE?
- 2) Czy wprowadzenie ww. przepisu zawartego w art. 1 ust. 649 ustawy 190/14, który wyłącznie z przyczyn ekonomicznych obniżył opłaty uzgodnione w umowie koncesyjnej zawartej między przedsiębiorstwem a włoskimi organami publicznymi w okresie obowiązywania tej umowy jest zgodne z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań w ramach prawa Unii?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 28 września 2020 r. – Cirsa Italia SpA / Agenzia delle Dogane e dei Monopoli**

(Sprawa C-476/20)

(2021/C 28/17)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cirsa Italia SpA

Strona pozwana: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wprowadzenie przepisu takiego jak przepis zawarty w art. 1 ust. 649 ustawy 190/4, który obniża prowizje i opłaty w odniesieniu do konkretnej i ograniczonej kategorii podmiotów, a mianowicie podmiotów zarządzających gry rozgrywane na automatach do gier, a nie w odniesieniu do wszystkich podmiotów sektora gier jest zgodne z wykonywaniem swobody przedsiębiorczości zagwarantowanej w art. 49 TFEU i z korzystaniem swobody świadczenia usług zagwarantowanej w art. 56 TFUE?
 - 2) Czy wprowadzenie ww. przepisu zawartego w art. 1 ust. 649 ustawy 190/4, który wyłącznie z przyczyn ekonomicznych obniżył opłaty uzgodnione w umowie koncesyjnej zawartej między przedsiębiorstwem a włoskimi organami publicznymi w okresie obowiązywania tej umowy jest zgodne z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań w ramach prawa Unii?
-